

har kunnet se ud af Forslaget, og det er, at jeg skønner, at det af den højtærede Minister fremsatte Forslag hviler paa to Hovedprincipper. Det ene er, at han ønsker Flaaden forsynet med det tilstrækkelige Antal Mandstab til fuldstændig Besætning, en Besætning, der ikke alene vedrører Befalingsmændene, men ogsaa vedrører, hvad jeg vilde kalde de tekniske Kræfter, det Maskinpersonale, som hører med til en Flaades Besætning. Jeg erkender, at de Fordringer, som nu til Dags med de nuværende Krigsskibe stilles til Befalingsmændene, ere saa mangelfulde, at jeg finder det fuldt berettiget, at man fordrer, at der skal være saa stor en Besætning, at ogsaa de enkelte specielle Kundskaber der kunne være repræsenterede. Jeg erkender ogsaa, at saaledes som Maskinudviklingen er foregaaet i Skibene, ere ikke alene Maskinerne blevne kraftigere, men der er ogsaa, særlig paa Grund af Delingen i vandtætte Rum, en saadan Søndring af Maskiner og Redler, at et langt større Maskinpersonale er nødvendigt end tidligere. Jeg ser, at den højtærede Minister har forøgt, saa vidt jeg skønner, med den højeste Grad af Økonomi, at gennemføre dette, og at han ogsaa i den Anledning har søgt oprettet særlige Reserverunderofficersklasser for Maskinorpet. Efter min Opfattelse er dette, som er et af Hovedprincipperne i Lovforslaget, fuldstændig berettiget, og efter min Opfattelse ere ogsaa de Forlangender, som den højtærede Minister har fremstillet, fuldt begrundede.

Der er et andet Hovedprincip, som jeg har et Indtryk af, som ligger til Grund for den højtærede Ministers Forslag. Det er det, at han stiller den Fordring til Flaaden, at den i højere Grad end tidligere hurtig kan være krigsberedt. Det er jo en naturlig Fordring, navnlig hvor man som hos os lægger saa overordentlig Vægt — og med Rette — saa vel paa det passive som paa det aktive Sømivæsen, at der i den Henseende og med Hensyn til de enkelte af Flaadens Skibe saa hurtig som muligt kan finde Krigsberedskab Sted, og det Forslag, som den ærede Minister i den Henseende stiller om en Ansættelse af noget fast Mandstab for Værftet, finder jeg derfor lige saa naturligt som fuldstændig berettiget. Jeg skal i øvrigt ikke gaa ind paa Enkelthederne. For mig er det nok, at jeg skønner, at det er paa disse to sunde Hovedprincipper, at den ærede Ministers Forslag hviler, og derfor skal jeg ikke indlade mig videre paa Enkelthederne, idet jeg tror, at den nærmere Forhandling i Detaillen af disse Spørgs-

maal naturligere finder Sted i Udvalget end her.

I øvrigt skal jeg tilføje, at de samme almindelige militære, økonomiske og politiske Betragtninger, som ere anstillede med Hensyn til Hærlovsforslaget, ogsaa fuldt kunne gøres gældende her. Jeg skal, da den økonomiske Side af Sagen er dragen frem, dog for ikke at misforstaaes udtrykkelig tilføje, at jeg lige saa fuldt som alle øvrige Medlemmer af Tinget lægger en stor og meget væsentlig Vægt ogsaa paa den Side af Sagen. Men paa den anden Side gaar det her som ved det Forslag, vi forleden havde til Forhandling, at hvor jeg ser paa den økonomiske Side af Sagen, kan jeg ikke alene se paa det Beløb, der er Tale om at udgive, men maa ogsaa se paa, hvad der vindes ved Udgivelsen af det paagældende Beløb. I øvrigt skal jeg kun tilføje, at da Flertallet her i Tinget jo vedtog Oergang til 2den Behandling og Henvisning til Udvalg af de militære Lovforslag, der vare under Forhandling i Tordags, og da Forslaget om denne Sags Oergang til 2den Behandling i Dag oven i Købet er stillet af det ærede Medlem, der stemte imod Oergang forleden Dag, saa gaar jeg ud fra den Forudsætning, at det er fuldstændig utvivlsomt, at dette Lovforslag vil gaa over til 2den Behandling, og jeg for min Person vil selvfølgelig ogsaa stemme derfor.

Marineministeren (M. Ravn): Jeg skal ikke komme ind paa andet, end hvad der virkelig angaar det foreliggende Lovforslag, og jeg skal derfor heller ikke komme ind paa de politiske Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme). Jeg takker ham for de venlige Udtalser om mig personlig, men jeg vil dog protestere imod en anden Udtalelse, han brugte, idet han bemærkede, at jeg havde gjort mig til Talerør for en Fæstning. Det Udtryk „at gøre sig til Talerør for en Fæstning“ kunde man maasse forstaa saaledes, som om jeg i Grunden ikke havde haft nogen videre Mening om den Sag, men havde fundet den et Sted oppe i Krigsministeriet og saa forelagt den her. Det forholder sig ikke saaledes. Jeg har været Medlem af den Kommission, der var nedsat i 1872 af den daværende Krigsminister, General Haffner, for at undersøge Forsværsvæsenet, og hvad der burde gøres for dette. Jeg tror, det fik en temmelig udtømmende og god Behandling der, og jeg erkendte allerede den Gang — omtrent af de Grunde, som bleve anførte af det ærede Medlem for